

Sygn. akt: I C 1669/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Nysie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Remigiusz Drzewiecki
Protokolant:	sekretarka Anna Jakubiszyn

po rozpoznaniu w dniu 14 października 2015 r. na rozprawie w N.

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S.

przeciwko T. K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej T. K. na rzecz strony powodowej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. kwotę 760,29 zł (siedemset sześćdziesiąt złotych dwadzieścia dziewięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 13 maja 2015 do dnia zapłaty,

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

III. zasądza od pozwanej T. K. na rzecz strony powodowej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. kwotę 143,35 zł (sto czterdzieści trzy złote trzydzieści pięć groszy) tytułem zwrotu części poniesionych kosztów postępowania.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Sp. z o.o. w S. złożyła w dniu 13 maja 2015 roku w elektronicznym postępowaniu upominawczym pozew do Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny, w którym wniosła o zasądzenie od pozwanej T. K. kwoty 1.201,93 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanej na rzecz strony powodowej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, kosztów sądowych w kwocie 30 zł oraz kosztów prowizji od przelewu opłaty sądowej w kwocie 0,54 zł.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że wierzytelność dochodzona od pozwanej wynika z umowy pożyczki nr (...) zawartej w dniu 1 października 2014 r. za pośrednictwem upoważnionego agenta. Na mocy tej umowy powód przelał wnioskowaną przez pozwaną kwotę pożyczki 600 zł na rachunek bankowy wskazany przez pozwaną we wniosku o udzielenie pożyczki. Zgodnie z treścią umowy pożyczki strony uzgodniły spłatę pożyczki w 12 ratach miesięcznych. Termin zapłaty ostatniej raty przypadł 27 września 2015 r. Na podstawie § 6 ust. 2 umowy pożyczki, w związku z naruszeniem przez pozwaną warunków umowy, pożyczka w dniu 8 kwietnia 2015 r. została wypowiedziana ze skutkiem na dzień 6 maja 2015 r. Całkowita kwota do spłaty wyniosła 1.404,00 zł, na co składa się: 713 zł – kwota przekazana pozwanej powiększona o wynikające z umowy pożyczki oprocentowanie; 48,00 zł – prowizja; 643,00 zł – koszt ustanowienia zabezpieczenia, którego powstanie związane jest z udzieleniem pożyczki. Pomimo wynikającego z

umowy pożyczki terminu pozwana spłaciła powodowi jedynie część pożyczki, która została zaksięgowana odpowiednio na wezwania do zapłaty 5,00 zł, część odsetek w kwocie 0,41 zł, które powstały w związku z niuregulowaniem pożyczki w terminie, część należności głównej w kwocie 235,59 zł. Mając na uwadze niuregulowanie przez pozwaną należności w umówionym terminie powód kilkakrotnie wzywał pozwaną do spłaty brakującej części pożyczki, jednak bezskuteczne. Zadłużenie pozwanej na dzień wniesienia pozwu wynosiło 1.201,93 zł, na które składają się następujące kwoty: 1.148,98 zł pozostała do zapłaty część kwoty pożyczki wraz z opłatami związanymi w związku z udzieleniem pożyczki (659,34 zł – kwota udzielonej pożyczki powiększona o wynikające z umowy oprocentowanie; 48,00 zł – prowizja; 441,64 zł – koszt ustanowienia zabezpieczenia, którego powstanie związane jest z udzieleniem pożyczki); 41,00 zł przysługujące powodowi na podstawie umowy koszty pism i upomnień, które zostały wysłane w dniach 9 lutego 2015 r., 20 lutego 2015 r., 16 marca 2015 r., w wyniku naruszenia przez pozwaną warunków umowy (pierwsze wezwanie zgodnie z postanowieniami umowy zostało wysłane za pośrednictwem wiadomości sms na wskazany przez pozwaną numer); 11,95 zł skapitalizowane odsetki umowne w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP liczone od dnia wymagalności poszczególnych rat do dnia poprzedzającego złożenie pozwu. Ponadto powód wniósł o zasądzenie skapitalizowanych odsetek umownych na podstawie art. 482 § 1 k.c. Wskazał, że dochodzona wierzytelność jest bezsporna, gdyż pozwana do dnia dzisiejszego nie spłaciła pożyczki w całości. Biorąc powyższe pod uwagę powód wniósł jak na wstępie.

Na rozprawie w dniu 14 października 2015 r. (k. 54) pozwana T. K. wniosła o rozłożenie należności żądanej pozwem na raty wskazując, że razem z mężem chorują i mają niskie dochody w łącznej wysokości 1.900,00 zł. Pozwana oświadczyła nadto, iż chciała spłacić pożyczkę w ratach, ale nie dała rady.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 października 2014 r. pozwana T. K. wypełniła w formie elektronicznej wniosek o przyznanie przez stronę powodową (...) sp. z o. o. z siedzibą w S. pożyczki w kwocie 600,00 zł na okres 360 dni. We wniosku wskazała numer rachunku bankowego, na który oczekiwała przelewu wskazanej we wniosku kwoty.

Dowód:

- wniosek o udzielenie pożyczki z dnia 01.10.2014 r. k. 27

Strona powodowa (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. sprawdziła pozwaną T. K. w (...). Łączna opłata ryczałtowa poniesiona przez stronę powodową za sprawdzenia pożyczkobiorców w (...) w dniu 31 października 2015 r. wyniosła 5.547,30 zł

Dowód:

- faktura VAT nr (...) z dnia 06.11.2014 r. k. 40,
- potwierdzenie dokonania zbiorczej opłaty za sprawdzenie pozwanej w (...) z dnia 19.11.2014 r. k. 41

Dnia 1 października 2014 r. pozwana T. K. zawarła za pośrednictwem upoważnionego agenta z (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. umowę pożyczki nr (...), zgodnie z którą miała otrzymać do wypłaty kwotę 600,00 zł. Ponadto pozwana zobowiązała się zwrócić stronie powodowej na podstawie powyższej umowy całkowitą kwotę w wysokości 1.404,00 zł, na którą składały się: 113,00 zł – odsetki do spłaty, 48,00 zł – prowizja; 643,00 zł – koszt ustanowienia zabezpieczenia, którego powstanie związane jest z udzieleniem pożyczki (804,00 zł – całkowity koszt pożyczki). Zgodnie z umową pożyczki okres pożyczki został ustalony na 360 dni. Pozwana zobowiązała się do spłaty pożyczki w 12 miesięcznych ratach po 117,00 zł każda z nich. Zgodnie z postanowieniami powyższej umowy pożyczki roczna stopa oprocentowania pożyczki wynosiła 16%.

Zgodnie z § 6 pkt 1 umowy pożyczki w przypadku nieterminowej spłaty pożyczki (...), na podstawie odrębnej umowy z Pożyczkodawcą lub pełnomocnictwa od Pożyczkodawcy i umowy z Pożyczkodawcą, na co Pożyczkobiorca wyraził zgodę i co przyjął do wiadomości, wysłał Pożyczkobiorcy wezwania do zapłaty. Pierwsze wezwanie nastąpiło za pośrednictwem wiadomości sms po 7 dniach od terminu wymagalności i za jej sporządzenie i wysłanie (...)

pobiera opłatę 5,00 PLN. Drugie wezwanie nastąpi za pośrednictwem przesyłki pocztowej po 17 dniach od terminu wymagalności i za jej wysłanie MG pobiera opłatę w wysokości 18,00 zł. Trzecie wezwanie nastąpi po 38 dniach od terminu wymagalności i za jej wysłanie MG pobiera opłatę w wysokości 18,00 zł. W każdym przypadku (...) może poinformować Pożyczkobiorcę o konsekwencjach w przypadku dalszego braku spłaty zobowiązania w postaci przesłania danych osobowych pożyczkobiorcy w celu zamieszczenia ich w bazie niesolidnych dłużników, prowadzonej przez między innymi (...) S.A. z siedzibą w W..

Z kolei zgodnie z § 6 pkt 2 umowy pożyczki Pożyczkodawca lub (...) działając na podstawie odrębnej umowy lub pełnomocnictwa w imieniu i na rzecz Pożyczkodawcy, w przypadku zaległości Pożyczkobiorcy z zapłatą w terminie za okres płatności jest uprawniony do wypowiedzenia umowy pożyczki z terminem wypowiedzenia wynoszącym 7 dni, a tym samym skierowanie sprawy na drogę postępowania sądowo – windykacyjnego.

Dowód:

- umowa pożyczki nr (...) z dnia 01.10.2014 r. k. 21-22,
- harmonogram spłat pożyczki, k. 24.

W dniu 1 października 2014 r. pozwana T. K. zawarła za pośrednictwem upoważnionego agenta z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. umowę dodatkową będącą integralną częścią umowy pożyczki nr (...). W § 2 tej umowy wskazano, że koszty zabezpieczenia związane z udzieleniem pożyczki powstają w związku ze sposobem zabezpieczenia umowy pożyczki – wystąpieniem i uzyskaniem przez spółkę od (...) S. A. z siedzibą w W. informacji o zobowiązaniach osoby fizycznej oraz uzyskaniem telefonicznej, mailowej lub pisemnej weryfikacji informacji dotyczących źródła i wysokości uzyskanego przez pożyczkobiorcę dochodu. Natomiast w § 3 strony umowy oświadczyły, że spłata należności wynikających z umowy pożyczki zawartej ze stroną powodową będzie następowała na rachunek (...) sp. z o. o. siedziba w S..

Dowód:

- umowa dodatkowa z dnia 01.10.2014 r. k. 23

W dniu 1 października 2014 r. strona powodowa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. przełała na rachunek bankowy pozwanej T. K., podany we wniosku o udzielenie pożyczki, kwotę 600 zł.

Dowód:

- potwierdzenie przelewu z dnia 01.10.2014 r. k. 26

Pozwana T. K. otrzymała pożyczkę na warunkach określonych w regulaminie świadczenia usług drogą elektroniczną w zakresie udzielania pożyczek osobom fizycznym.

Dowód:

- regulamin świadczenia usług drogą elektroniczną w zakresie udzielania pożyczek osobom fizycznym k. 32-39.

W dniu 03 listopada 2014 r. oraz 11 grudnia 2014 r. pozwana T. K. dokonała wpłaty na rzecz strony powodowej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. kwot po 117,00 zł tytułem spłaty pożyczki. Natomiast dnia 22 grudnia 2014 r. pozwana T. K. dokonała wpłaty na rzecz strony powodowej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. kwoty po 7,00 zł tytułem spłaty pożyczki

Dowód:

- wydruk z systemu wpłat k. 42

Pismem z dnia 20 lutego 2015 r. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. wezwała pozwaną T. K. do zapłaty kwoty 258,08 zł, na którą składały się: 232,41 zł – nieuregulowana w terminie rata pożyczki zgodnie z harmonogramem spłat; 2,67 zł – odsetki umowne w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego tj. 12% od kwoty 232,41 zł od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia sporządzenia wezwania oraz dalsze odsetki umowne od dnia następującego po dniu sporządzenia wezwania do dnia faktycznej spłaty, naliczone na podstawie § 5 umowy pożyczki; 5,00 zł – opłata za wezwanie do zapłaty przez sms naliczona na podstawie § 6 ust. 1 umowy pożyczki; 18, 00 zł – opłata za pisemne wezwanie do zapłaty naliczona na podstawie § 6 ust. 2 umowy pożyczki.

Dowód:

- wezwanie dłużnika do zapłaty z dnia 20.02.2015 r. wraz z potwierdzeniem nadania k. 28.

Pismem z dnia 16 marca 2015 r. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. wezwała pozwaną T. K. do zapłaty kwoty 395,24 zł, na którą składały się: 349,41 zł – nieuregulowane w terminie raty pożyczki zgodnie z harmonogramem spłat; 4,83 zł – odsetki umowne w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego tj. 12% od kwoty 349,41 zł od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia sporządzenia wezwania oraz dalsze odsetki umowne od dnia następującego po dniu sporządzenia wezwania do dnia faktycznej spłaty, naliczone na podstawie § 5 umowy pożyczki; 5,00 zł – opłata za wezwanie do zapłaty przez sms naliczona na podstawie § 6 ust. 1 umowy pożyczki; 18, 00 zł – opłata za pierwsze pisemne wezwanie do zapłaty naliczona na podstawie § 6 ust. 1 umowy pożyczki oraz 18, 00 zł – opłata za drugie pisemne wezwanie do zapłaty naliczona na podstawie § 6 ust. 2 umowy pożyczki.

Dowód:

- ostateczne wezwanie dłużnika do zapłaty z dnia 16.03.2015 r. wraz z potwierdzeniem nadania i potwierdzeniem odbioru k. 29-31.

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. działając w imieniu strony powodowej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. pismem z dnia 8 kwietnia 2015 r. wypowiedziała na podstawie § 6 ust. 2 umowę pożyczki zawartą przez pozwaną ze stroną powodową (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. w dniu 1 października 2015 r. nr (...) z zachowaniem 7 dniowego terminu wypowiedzenia, z uwagi na zaległości w spłacie należności wynikających z umowy pożyczki. Pozwana odebrała to wypowiedzenie 13 kwietnia 2015 r.

Dowód:

- wypowiedzenie umowy pożyczki z dnia 08.04.2015 r. wraz z potwierdzeniem nadania i potwierdzeniem odbioru k. 43-45.

Sąd zważył, co następuje:

Niniejsza sprawa podlegała rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym. Powództwo zasługuje na uwzględnienie jedynie w części.

Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się na dowodach z dokumentów, które w toku postępowania sądowego nie były kwestionowane przez żadną ze stron, a ich prawdziwość i rzetelność nie budziły wątpliwości.

Podstawą prawną rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie stanowi przepis art. 720 k.c., który stanowi, że przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

W przedmiotowej sprawie strony zawarły umowę pożyczki w dniu 1 października 2014 r., w której doprecyzowały wysokość pożyczki i sposób spłaty. Pozwana nie spłaciła całości pożyczki w wyznaczonym terminie, więc stronie

powodowej należy się zwrot niespłaconej części pożyczki. Stronie powodowej należy się również prowizja, odsetki oraz koszty wezwań do zapłaty.

Natomiast Sąd uznał, iż nie należy się stronie powodowej koszt ustanowienia zabezpieczenia w wysokości 441,64 zł.

Zdaniem Sądu żądanie przez stronę powodową kosztów ustanowienia zabezpieczenia, którego powstanie związane jest z udzieleniem pożyczki, które wynosi prawie tyle samo co kwota pożyczki jest sprzeczne z postanowieniami przepisów art. 385¹ k.c. Przepis § 1 wyżej wskazanego artykułu stanowi, że postanowienia umowy zawieranej z konsumentem nie uzgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne). Nie dotyczy to postanowień określających główne świadczenia stron, w tym cenę lub wynagrodzenie, jeżeli zostały sformułowane w sposób jednoznaczny. Norma prawna zawarta w przepisie kolejnego paragrafu stanowi, że jeżeli postanowienie umowy zgodnie z § 1 nie wiąże konsumenta, strony są związane umową w pozostałym zakresie. Z kolei przepis art. 385¹ § 3 k.c. stanowi, że nie uzgodnione indywidualnie są te postanowienia umowy, na których treść konsument nie miał rzeczywistego wpływu. W szczególności odnosi się to do postanowień umowy przejętych z wzorca umowy zaproponowanego konsumentowi przez kontrahenta. Natomiast przepis kolejnego paragrafu stanowi, że ciężar dowodu, że postanowienie zostało uzgodnione indywidualnie, spoczywa na tym, kto się na to powołuje. Zgodnie z przepisem art. 385² k.c. oceny zgodności postanowienia umowy z dobrymi obyczajami dokonuje się według stanu z chwili zawarcia umowy, biorąc pod uwagę jej treść, okoliczności zawarcia oraz uwzględniając umowy pozostające w związku z umową obejmującą postanowienie będące przedmiotem oceny.

W ocenie Sądu zapis dotyczący kosztów ustanowienia zabezpieczenia, którego powstanie związane jest z udzieleniem pożyczki zmierza do obejścia przepisów o odsetkach maksymalnych. Zgodnie z przepisem art. 359 § 2¹ k.c., maksymalna wysokość odsetek wynikających z czynności prawnej nie może w stosunku rocznym przekraczać czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego (odsetki maksymalne). Sąd nie stracił z pola widzenia faktu, iż strona powodowa naliczyła pozwanej odsetki maksymalne, które Sąd zasądził. Tym samym przedmiotowa opłata w oderwaniu od kosztów samej usługi, stawałaby się ukrytą opłatą, bądź też ukrytymi, wyższymi niż maksymalne, odsetkami od sumy pożyczzonego kapitału. Postanowienie takie, jako zmierzające do obejścia prawa byłoby nieważne na mocy przepisu art. 58 § 1 k.c.

Nadto w ocenie Sądu zapis w umowie pożyczki o kosztach ustanowienia zabezpieczenia, którego powstanie związane jest z udzieleniem pożyczki jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Zgodnie z art. 5 k.c. nie można czynić ze swego prawa użytku, który by był sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa lub z zasadami współżycia społecznego. Takie działanie lub zaniechanie uprawnionego nie jest uważane za wykonywanie prawa i nie korzysta z ochrony.

Nadto Sąd nie zaprzecza, że stronie powodowej przysługują koszty związane z udzieleniem pożyczki i te koszty będą mogły być od pozwanej przez stronę powodową egzekwowane. Kosztami tymi są koszt prowizji i koszty wezwań do zapłaty, które zostały zasądzone od pozwanej na rzecz strony powodowej.

W tym miejscu należy wskazać, iż strona powodowa reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika nie wykazała jakichkolwiek dowodów w jakiej wysokości poniosła koszty ustanowienia zabezpieczenia związanego z udzieleniem pożyczki pozwanej. Przedłożona faktura za usługi świadczone przez Biuro (...) jest fakturą za opłatę ryczałtową - nie wiadomo sprawdzenia wiarygodności kredytowej jak wielu osób dotyczy.

Ustalając stan faktyczny, Sąd miał na względzie regulację przepisu art. 6 k.c., zgodnie z którą ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne (ciężar dowodu), a nadto przepisu art. 3 k.p.c., wedle którego strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dokonywać czynności procesowych zgodnie z dobrymi obyczajami, dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody. Rzeczą Sądu nie jest zatem zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany

do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.).

Wobec powyższego, Sąd zasądził od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 760,29 zł, która stanowi różnicę pomiędzy żądaniem pozwu, a oddalonym przez Sąd żądaniem zasądzenia kosztów ustanowienia zabezpieczenia, których powstanie związane jest z udzieleniem pożyczki tj. $1.201,93 \text{ zł} - 441,64 \text{ zł} = 760,29 \text{ zł}$.

W dalszej kolejności należy wskazać, iż Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia wniosku pozwanej o rozłożenie dochodzonej przeciwko niej należności przez stronę powodową na raty.

Zgodnie z art. 320 k.p.c., w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub opróżnienie pomieszczenia – wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia. Przepis ten reguluje, tzw. „memorandum sędziowskie”, której może mieć miejsce jedynie w wypadkach "szczególnie uzasadnionych", tzn. wyjątkowych. Należy przyjąć, że owe "szczególne okoliczności" zachodzą wówczas, kiedy natychmiastowe wykonanie wyroku byłoby rażąco sprzeczne z zasadami współzycia społecznego. Na przykład jeżeli ze względu na stan majątkowy, zdrowotny, rodzinny i in. niezwłoczne spełnienie świadczenia lub jednorazowe spełnienie zasądanego świadczenia przez pozwanego byłoby niemożliwe bardzo utrudnione lub narażałoby pozwanego albo jego bliskich na niepowetowaną szkodę.

Z okoliczności niniejszej sprawy wynika co prawda, że sytuacja majątkowa pozwanej nie jest zbyt dobra, gdyż wraz z mężem utrzymują się ze świadczeń rentowych w łącznej wysokości 1.900,00 zł. Oznacza, to że pozwana uzyskuje niewysoki, lecz stały dochód, który w ocenie Sądu pozwala, nawet na jednorazowe spełnienie zasądanego świadczenia w kwocie 760,29 zł. Co więcej, brak jest jakichkolwiek innych okoliczności, chociażby takich jak bardzo zły stan zdrowia, które mogłyby uzasadniać rozłożenia zasądanego od pozwanej na rzecz strony powodowej świadczenia na raty..

Orzeczenie o odsetkach uzasadnia przepis art. 482 § 1 k.c. Stanowi on bowiem, że od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy. W przedmiotowej sprawie strona powodowa wniosła o zasądzenie odsetek ustawowych od skapitalizowanych odsetek umownych, bowiem skapitalizowała odsetki umowne w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP liczone od dnia wymagalności poszczególnych rat do dnia poprzedzającego żądanie pozwu. Zatem Sąd zasądził od pozwanej na rzecz strony powodowej odsetki ustawowe od kwoty 760,29 zł od dnia 13 maja 2015 r. czyli od dnia wniesienia pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym do dnia zapłaty.

Orzeczenie o kosztach jest uzasadnione treścią art. 100 zdanie pierwsze k.p.c., który stanowi, iż w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone.

W przedmiotowej sprawie strona powodowa utrzymała się ze swoim roszczeniem w 63%. Na koszty procesu złożyły się opłata sądowa w kwocie 30 zł, opłata skarbową w kwocie 17 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 180 zł zgodnie z § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Strona powodowa poniosła koszty procesu w łącznej wysokości 227,00 zł. W związku z tym, iż strona powodowa wygrała sprawę w 63% Sąd zasądził na rzecz strony powodowej od pozwanej 63% łącznej sumy kosztów procesu jakie poniosła, czyli kwotę 143,35 zł.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.